

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν ο Δάφνης Στέφανος (0) με Δικηγόρον της Νεολαίας, Αρμονικόν, Εθνικόν Πόθον. — ο Αθανάσιος Διάκος (0) με Φαίδρον Αδάμαντα, Κορησιόπουλον, Εξοριστόν Αθίδια — το Κορησιόπουλο (0) με Κοσμοκράτορα Χρυσάνθεμον.

Η Διαπλάσις ασπάζεται τους φίλους της: Μπαρουτοκαπινομένην Γαλανόλευκην (σου εστειλα τον τόμον του 1909: καλώς να έλθης) — Ωλήνα (έλαβα, ευχαριστώ) Αναξαγόραν (ώρατά η περιγραφή σου και εδω έτελεσθη πάνδημον μνημόσυον) Προδοκίαν των Σιλάβων (μετά την εκτέλεση των παραγγελιών, έμεινε υπόλοιπον δρ. 1.40 εως την Σ.Σ.Σ. βεβαίως δύνασαι να στείλλης) Ναυτίκι της Χαλκίδος (ευχαριστώ πολύ δια το ξεπάθωμα) — Ωραία Αμαζόνα (ευχαριστώ δι' όλα γραφεία: τετράδια έστειλα) Εξοριστόν Βασιληάν (χει καλώς) Μικρόν Ηλωα (ναί, τρία φυλλάδια άκορη, και... χαρά, χαρά, χαρά!) Πόθον της Κύπρου (έστειλα) Ηρωίδα του 21 (αι λύσεις δικταί) Σωφραζέταρ (κύτταξε λοιπόν να τες έγγραφης όλας αυτές που σου τρώγουν ταύτιά) Δωδωναίον (αι παραγγέλαι σου έτελεσθήσαν: περιμένω τας έντυπώσεις σου από την νέαν διαμοιήν) Ξενιτεμένον Γυμνασιόπαιδα Αβραείον έστειλα: περιμένω την φωτογραφίαν σου) Έλληνικήν Δόξαν (έστειλα) Αεροναυτοπούλιαν (έστειλα) Τέλλον Άγραν (τετράδιον έστειλα με τον Όδηγον, ο οποίος λυει όλας σου τας άπορίας) Υπεροσπιστήν της Ελλάδος (έλαβα, ευχαριστώ) Κυνηγόν της Έρημου (έστειλα) Βιθυνήν Έλληνοπούλιαν (ναι μη λημονής να έσωκλήης δεκάλεπτον γραμματισμόν εις κάθε τετράδιον Μ. Μυστικού) Τροκόνδαν (έστειλα: χαίρω που έγεις καλά) Φοβλί (βραβείον έστειλα) Εθγενές Ιδανικόν (ευχαριστώ και αναμένω το αντίτιμον δια ταχυδρομικής έπιταχής) Ίριδα κτλ, κτλ.

Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 2 Νοεμβρίου, άπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος Διαγωνισμός Λύσεων Αύγουστου—Νοεμβρίου

ΘΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οι έχοντες ψευδώνυμον, έγκριτομένον δια τό 1911 συνδρομηταί ή άδελφοί συνδρομηταί, δύνασται να συμμετάσχον του διαγωνισμού τούτου των Λύσεων ΔΩΡΕΑΝ. Πάντες οι άλλοι πρέπει να έπωλείσων δια τας λύσεις των έκαστου φυλλάδιου, —όσάδηποτε και άν είνε,— γραμματισμόν άσφοδύστον 10 λεπτών οι συνδρομηταί και τάδέλφια των, και 20 λεπτών οι κατά φύλλον αγορασταί, άλλως δεν λαμβάνονται υπ' όψιν αι λύσεις των. Ο χάριτης των λύσεων επί του όποιου και μόνον όδον να γράψω τας λύσεις των πάντες ανεκαίρετος οι διαγωνισόμενοι, πωλείται έν τώ Γραφείω μας εις φακέλλους, άν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. Γ. Λύσεις του παρόντος φύλλον είνε δικταί παντάχθεν μέχρι της 15ης Δεκεμβρίου, πέσον δε της προθεσμίας ταύτης, μόνον εάν ήφθον από της δημοσιεύσεως των γίνονται δικταί. Τους λοιπούς όδους, βραβεία κλπ. ιδε εις τον Όδηγον του Συνδρομητοϋ, Κεφ. Δ' και Ε', φύλλον πρώτων έ. έ. Ο Όδηγός στέλλεται εις πάντα αίτούντα.

473. Δεξιόγραφος

Έν συμπερασματικόν Με δύο γράμματα ένώνω Και μίαν χώραν παρευθής Της Άσίας φανερώνω. Έστάλη υπό Ιωάννου Α. Σιδερίδη

474. Στοιχειόγραφος

Είς έν κοινόν επίθετον Έν γράμμα έάν άλλάξης, Νήσον εις τό Ιόνιον Άμέσως, θά κυττάξης. Έστάλη από τό Φοβλί

475. Αναγραμματισμός

Νεκρική ένδυμασία Φοβερά και άτασία, Τώρα μ' αναγράμματίζεις; Καθαυτό με βασανίζεις. Έστάλη υπό της Κραυγής Νίσης

476. Κυβόλεξον

Κατοικίδιον Σφον. Σατραπής της Πείρου. Θνήτη φίλη του Διός. Πρόσωπον της Π. Διαθής.

477. Λογοπαίγνιον

Ποία Ιταλική πόλις πίνετα; Έστάλη από του Μυστικού

478. Αριθμητική δια λέξεων

Όμοισιρά—Γυνή της Π. Διαθής—Μέλος Ζώου—Πόλις της Γαλλίας—Νήσος του Διγαίου—Σύμφωνον—Άκρωτήριον—Ίδιον—Ψωγίον—Φωνήν. Άθροισμα υπολοίπων: Μούσα. Έστάλη υπό του Βυζαντινού Άετού

479. Ακροστιχίς εξ Αντιθέτων

Ταρχικά των αντιθέτων των κάτωθι λέξεων άποτελούν κατά σειράν ποταμόν της Ευρώπης: Στενός, διαφρός, αδύνατος, μέσος, ζωηρός. Έστάλη υπό του Φιλοπατρίδου Ιωάνος

480. Έλλειποσύμωρον

α - αυα - α - αωι - αα - ει - αα - ω - ου. Έστάλη υπό της Αρτινης

481. Γρίφος

ήν ην ην Η αεχ αεχ αεχ αεχ αεχ αεχ αεχ αεχ Έστάλη από Κωνστ. Α. Σιδερίδου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η λέξις με άπλά στοιχεία των 8 στιγμών λεπτά 10, δια δε τους συνδρομητάς μας λεπτά 6 μόνον με παχέα στοιχεία το διάλειπον, και με κεφαλαία το τριπλάσιον. Έλάχιστος όδός 15 λέξεις, δηλαδή και οι άλιγώτεροι των 15 πληρόνται ως να ήσαν 15. Ο χαριστός στιχος, έστο και από μίαν λέξιν, με κεφαλαία ή παχέα ή άπλά στοιχεία των 8 στιγμών, υπολογίζεται ως 8 λέξεις άπλά. —Αι μη συγγενόμενα υπό του αντίτιμου άγγελία δεν δημοσιεύονται.

Ανθος Γαζίας, επί της έορτής σου, άπειρός ευχάς.—Κερυραϊκή Αύρα ΙΑ', 171)

ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ ΤΩΝ ΣΚΠΗΒΩΝ

Υποψηφία Δημοψηφίσματος του 1911

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΡΗΓΑ

Υποψηφία Δημοψηφίσματος

Ποίος δέν έπόθησεν την Ελλάδα μας μεγάλην και ένδοξον όπως την ανείρεσθη ο ψάλλτης της έλευθερίας; Ποίος δέν θά ψηφίση την Ελλάδα του Ρήγα; (ΙΑ' 173)

Η νέα μου διεύθυνσις είνε: André Arapis, Aga Hamam 27 (3) Péra, Constantinople.—Δωδωναίος. (Α' 174)

Ηρώις του Σουλίου, υποψηφία Δημοψηφίσμ. Έλληνική Δόξα, υποψηφία Δημοψηφίσματος

Από της Τρίτης, 8ης Νοεμβρίου

Ο ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΡ,,

ειραχόμενος εις τό όν' αυτού έτος, θά εκδίδεται εις μέγα σχήμα, χρωματιστός, με τά νεώτατα φωτογόνια και τό παράτημά του πλήρες πρωτοτύπων σχεδίων και εγχοηρώων. Θα πωλήται από τους έφημεριδοπώλας, τά μόνον και εις άπαντα τά υποκαταστήματα των έφημεριδών Έπαρχιών και Έξωτερικού. Ζητήσατε λοιπόν τό 1ον φύλλον του όου έτους, την Τέτην, 8ην Νοεμβρίου. Γραφεία: Καταστήματα και Σχεδιαστήρια Οδός Άγίου Μάρκου 13. Αθήναι (ΙΑ', 170)

ΤΟ 34^{ον} ΕΤΟΣ

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1911, ή «Διάπλασις των Παιδών» εισέρχεται εις τό 34ον αΐτή έτος.—Οι συνδρομηταί μας, των όποιων ή συνδρομή έληξεν ήδη, ή λήγει μετ' άλλόν, παρακαλοϋνται Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ των έγκαιρώς, και ει δυνατόν από τούδε, προς άποφυγήν της μεγάλης συσσωρεύσεως έγγραφών κατά τό τέλος του έτους. Οι έγγραφόμενοι ή ανανεώνοντες την συνδρομήν των, έτησίαν ή εξαμήνου, από σήμερον μέχρι της 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θά λάβουν μέρος εις την ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ της πρώτης έβδομάδος του προσεχούς Δεκεμβρίου, καθ' ήν δ κληρωθήσονται, εις μένος, θά κερδίση ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ της Έθνικής Τραπέζης της Ελλάδος, αξίας δραχμών 100, μ' έλλείπα κέρδους δρ. 50,000.

Είς τό διάστημα του έτους 1912 θά γίνον ΑΛΛΑΙ ΤΕΙΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Δόρων ποιούλων, αξίας 1600 έν όλω δραχμών, εις έκάστην των όποιων, κατά τους όδους τούς δημοσιευθέντας εις τό 46ον φύλλον, σελ. 371, θά συμμετέχον οι έγκαιρώς προσληθώσαντες την συνδρομήν των δια τό 1912. Τά Δώρα, δια τους 50 κερδίζοντας αριθμούς έκάστης των τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θά είνε όμοια με τά της Τετάρτης Κληρώσεως έ. έ. ή όποία έδημοσιεύθη εις τό 47 φύλ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 47 ΦΥΛΛΟΥ

[Ίδε την λύσαν εις την σελίδα 393]

ΑΘΗΝΩΝ: Ηλ. Σπ. Κανέλλης, Πολυτένη Μ. Αρναύτου, Αδ. Ν. Λεβαθιώτης, Γ. Ε. Σκιαπαθιωτός, Γ. Α. Μανωλίδης, Γελαζούμενη.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ι. Κ. Αναστασόπουλος. ΔΑΡΙΣΣΩΝ: Γ. Αμύκος. ΔΕΧΑΙΝΩΝ: Ρίκα Ν. Αγγελόπουλου (46) ΔΙΜΝΗΣ: Νικ. Αδ. Μάρκος. ΠΥΡΓΟΥ: (του άδου φύλλον) Φωτεινή Κ. Τριαντιή, Εανθή Π. Ασιού, Αλεξάνδρα Δ. Κανελλοπούλου, Σοφούλα Μαρταπί, Εύηνια Α. Λούτα, Πάτρα: Ηλιοπούλου, Μαρία Νικολοπούλου, Εύηνια Γούτου, Μαρία Η. Παπα-Χριστοπούλου, Νικολέττα Μαρούδα. ΕΒΑΝΘΙΑ: Αντωνοπούλου, Αγαθή Γ. Τραβέρτα, Εύηνια Κ. Δάπατα, Χρυσή Κοκκιώνη, Άννα Κωνσταντοπούλου, Ίσηγη Γ. Φαρεντινού, Χρητίνα Μπουλιάνη. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ξένη Α. Δουζίνη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ένδοξος Ίωλκός. ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ: Γ. Σρ. Γεωργιάδης (46). ΣΟΥΔΑΙΝΑ (Ρουμανίας): Όρφεύς Α. Καραβίας (46).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Των εθροόντων όδών την λύσαν τά όνόματα έτέθησαν εις την Κληρωσία και έκληρώθη ή έν Πόργφ ΣΟΦΟΥΔΑ ΜΑΣΤΡΑΠΑ, ή όποία ενεγράφη δια τρεις μήνας από 1 Νοεμβρίου. Πλεονάζει δρ. 0,90 δια τον προσεχή Διαγωνισμ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παραχόν εις την χώραν ήμών ύψηθείας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παιδιάς.

Table with subscription rates and contact information for NIKOLAOS P. PAPAIOPOYLOS.

ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ 1912 Το ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ: "ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ,,

Η ΕΙΚΩΝ ή όποία σελίζει την σελίδα αυτήν, είνε από τό νέον μας μυθιστόρημα "Πέτρος Ριονσαί,, τό όποιον θ' αρχίσαι από 1ης Δεκεμβρίου και θά διαρκήσ ησον τό έτος 1912. Είνε μίχ από τάς 15 μεγάλας εικόνας που τό συν-οδεύουν' όλαι δε αι εικόνας αυτού του μυθιστορήματος, μεγάλαι και μικραι, συμπο-σούνται εις 135!

Αλλά και ή πλουσιωτάτη αυτή εικονογράφησις δέν είνε τίποτε άπέναντι της άλλης αξίας και ωραιότητος του ίδιου μυθιστορήματος. Διότι ή "Πέτρος Ριονσαί,, είνε ώρισμένως τό ώραιότερον, τό διασκεδαστικώτερον, μορφωτικώτερον και διδακτικώτερον μυθιστόρημα απ' όλα όσα έδημοσίευσεν έως τώρα ή Διαπλάσις. Ο "Πέτρος Ριονσαί,, έργον του Γάλλου συγγραφέως André Valdes, δημοσιευθέν τώ 1910, κατέκτησεν ήδη μεγάλην και των δύο ήμισφαρίων κατ' άριθμεί έκδόσεις εις τας κυριωτέρας γλώσσας του κόσμου. Απεργραφτόν είνε τό ένδιαφέρον, τό όποιον γεννεί εις μεγάλους και μικρούς ή ανώνυμους του. Η ισχυρότερα έλιξις του 34ου μας έτους θά είνε τό μέγα αυτό και θαυμάσιον μυθιστόρημα. Ούτε ήμπαρξεί να είνε τίποτε άλλο, διότι πρό αυτού θά υποχωρήσασιν όλα! Ο "Πέτρος Ριονσαί,, είνε ή νεώτος υίος ενός Γάλλου ευγενούς, ο όποίος, κα-

ταστραφείς οικονομικώς, άπέρχεται εις την Άμερικην προς εύρεσιν τύχης. Άλλ' έπειδή παρέρχεται πολύς καιρός χωρίς να λάβη είδήσεις του, ή οικογένεια του άνησυχεί και ο υίος του Πέτρος— ένα παιδί έκτακτου νοημοσύνης, θελήσεως και δραστηριότητος, αποφασίζει να υπάγη προς αναζήτησίν του. Φεύγει λοιπόν δια την Άμερικην, ναυαγεί, σώζεται, σώζει και άλλους, φθάνει εις Βουένος Άϊρες, έμπίπτει εις χείρας κακούργων, μανθάνει ότι ο πατήρ του είχε φονευθή υπ' αυτών των ίδιων, απελπίζε-ται... έξαφρα τόν ανακαλύπτει ζωντανόν και επιστρέφει μαζί του εις την Γαλλίαν. Η οικογένεια είνε τώρα ήνωμένη και εύτυχής. Ο Πέτρος γίνεται πλούσιος και επιστρέφει εις την Άμερικην δια νάνταμειψη έκείνους που τον είχαν βοηθήσει νάνεύρη τον πατέρα του. Και εις τό τέλος νυμφεύεται την κόρην ενός τραπέζιτου, την όποιαν είχε σώσει κατά τό ναυάγιον. Άλλά πού να φαντασθήτε όλας τας περιπέτειας, όλα τά επεισόδια αυτού του πολυπλόκου μυθιστορήματος, εις τό όποιον κινούνται πενήντα τούλάχιστον πρόσωπα! Ο "Πέτρος Ριονσαί,, είνε ούτως ειπείν δέκα συνήθη μυθιστορήματα συννηωμένα. Τόν "Πέτρος Ριονσαί,, ο όποίος θάρσιχη εποχήν, μεταφράζει εκ του Γαλλικού ο κ. Γ. Ξενόπουλος. Έτοιμασθήε λοιπόν δια την έκτακτον άπόλαυσιν.

Ο Πέτρος έπράβηξεν άμέσως τό ρεβόλβερ του κ' έπυροβόλησε... [Εικόνα από τό μυθιστόρημα "ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ,,]

Ο ΙΒΑΝ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΡΩΣΣΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ]

(Συνέχεια και τέλος, ίδε σελ. 392)

—Είμαι ο Τσάρεβιτς Ιβάν, απεκριθή ο λυπημένος ταξιδιώτης, και πηγαίνω στη χώρα που κατοικεί ο Άθανατος, για να βρω τη γυναίκα μου που τη λατρεύω.

—Και ποιά είναι η γυναίκα σου, βασιλόπουλό μου;

—Η γυναίκα μου είναι η όμορφη Βασιλική. Τη στεφανώθηκα σε Βατραχίνα, μα μία μέρα που έγινε κοπέλλα, βρήκα το πράσινο πετάλι της και το έκαψα. Τότε θύρωσε πολύ, μεταμορφώθηκε σε κύκνο και μούφυγε από το παράθυρο. Μήπως ξέρεις εσύ που και πώς θα μπορέσω να την ξαναβρω;

Ο γεροντάκος εις αυτά αποκρίθηκε:

—Α, Τσάρεβιτς Ιβάν! γιατί πήγες να κάψεις το πετάλι της Βατραχίνας;

—Γιατί νόμισα πως μ'αυτό τον τρόπο θα μείνε πάντα γυναίκα, είπε ο Ιβάν.

—Είκαμες πολύ άσχημα. Το πετάλι αυτό δεν πήγε το έδωσες σύ, λοιπόν δεν είχες το δικαίωμα να της το πάρεις. Γιατί πρέπει να μάθεις πως η όμορφη Βασιλική είναι ακόμη φρονιμώτερη κι από τον ίδιο τον πατέρα της και πως αυτό δεν θα το άρσεν καθόλου, δηλαδή να ξαναγίνει γυναίκα, αφού εκείνος ο ίδιος την επρόσταξε να μεταμορφωθεί σε βάτραχο και να μείνει, έτσι τρία χρόνια.

—Και τώρα; είπε με αγωνία ο Ιβάν.

—Μη φοβάσαι, εξακολούθησε ο γεροντάκος. Εγώ σε λυπόμαι για τη δυστυχία σου και θέλω πολύ να σε βοηθήσω. Νά, πάρ' αυτή τη σφαιρούλα και 'ς όποιον μέρος κυλήσει, ακολουθήσε την χωρίς κανένα φόβο.

Ο Τσάρεβιτς Ιβάν ευχαρίστησε τον καλό γεροντάκο και ξεκίνησε ακολουθώντας τη σφαιρούλα. Καθώς περνούσε από ένα δάσος, έπεσε πάνω σε μι' αρκούδα.

«Πρέπει να τη σκοτώσω» συλλογίσθηκε. Η αρκούδα όμως που είπα: «Μη με σκοτώσεις, σε παρακαλώ, Τσάρεβιτς Ι-

βάν, καμμία μέρα μπορεί να σου χρησιμεύσω.

Ο Τσάρεβιτς Ιβάν λυπήθηκε την αρκούδα κι' εξακολούθησε το δρόμο του. Παρακάτω απάντησε μια αγριόπαπια. Την έσημάδεψε με το δοξάρι του, μα έξωφρα πριν τραβήξει, το πουλί του είπε με ανθρώπινη φωνή: «Μη με σκοτώσεις, σε παρακαλώ, καμμία μέρα μπορεί να σου χρησιμεύσω.»

Ο Ιβάν λυπήθηκε και το πουλί όπως και την αρκούδα, κι' εξακολούθησε το δρόμο του. Καθώς περνούσε το μονοπάτι, σημάδεψε να σκοτώσει κι' ένα λαγό. Μα κι' ο λαγός του είπε τα ίδια κι' ο Ιβάν τον λυπήθηκε.

Παρακάτω, στην ανορογιαλιά, είδεν ένα ψάρι που αγωνίζονταν να αναπνεύσει

ξαπλωμένο στην άμμο. Το λυπήθηκε κι' αυτό και κώρριξε να ζήσει στη θάλασσα.

Δεν είχαν απομακρυνθή πολύ από εκεί, όταν η σφαιρούλα του κύλησε ως σε μια παράξενη καλυβούλα που ήταν στηριγμένη πάνω σε πέδια κόττας και γύριζε στον αέρα ακατάπαυστα σαν σβύρα.

Όταν ο Ιβάν την είδε, ή καλυβούλα γύρισε προς τη θάλασσα το πίσω της μέρος και προς τον Ιβάν το μπροστινό της όπου είχε μια μικρή πόρτα. Ο Ιβάν μπήκε μέσα και είδε τη μά-

γισσα Μπάμπα-Γιάγκα, ξαπλωμένη στο φούρνο που της χρησίμευε για κρεβάτι. Είχε κρεμασμένα τ' αδύνατα, κοκκαλιάρικα πόδια της κι' η μύτη της αγγίζει σχεδόν το ταβάνι. Έτρώγιζε τα δόντια της.

—Μπα! τι γυρεύεις εδώ, παλλικάρη μου; ρώτησε η Μπάμπα-Γιάγκα.

Τότε ο Τσάρεβιτς Ιβάν της είπε πως γυρεύει τη γυναίκα του, την όμορφη Βασιλική.

—Την ξέρω, αποκρίθηκε η μάγισσα, μα είναι δύσκολο να την εύρης, γιατί την έχει στην εξουσία του ο Άθανατος που είναι πολύ δυνατός. Μάθε όμως πως η ζωή αυτού του Άθανατου κρέμεται από τη μύτη μιας βελόνας, κι' η βελόνα αυτή είναι μέσα 'ς εν' αυγό, και το αυγό αυτό είναι μέσα σε μι' αγριόπαπια, κι' η αγριό-

παπια αυτή είναι μέσα 'ς ένα λαγό, κι' ο λαγός αυτός είναι κρυμμένος μέσα 'ς ένα καλάθι, και το καλάθι αυτό βρίσκεται στην κορυφή μιας μεγάλης βελανιδιάς που ο Άθανατος τη φυλάει σαν τα μάτια του.

Η Μπάμπα-Γιάγκα του έδειξε και το μέρος όπου ήταν αυτή η βελανιδιά. Ο Τσάρεβιτς Ιβάν έπληγε εκεί, αλλά το δένδρο ήταν τόσο ψηλό, που κανείς άνθρωπος δεν θα μπορούσε να φθάσει στην κορυφή του και να πάρη το καλάθι.

Ενώ λοιπόν ενύσταζε το δένδρο απελπισμένος, να σου και παρουσιάζεται η αρκούδα που της είχε χάριση τη ζωή. Αυτή ξεριζώσε το δένδρο κι' ο κορμός του έπεσε κάτω με φοβερό κρότο κι' έγινε κομμάτια.

Ο λαγός πετάχθηκε τότε από το καλάθι και τώθηκε στα πόδια. Ένας άλλος όμως λαγός τον κυνήγησε άμεσως, τον έφθασε, τον έσχισε κι' από μέσα του πετάχθηκε μια μικρή αγριόπαπια κι' ανέβηκε ψηλά. Άλλα καθώς ανέβαινε, μια άλλη αγριόπαπια ώρμησε κατόπι της, την έφθασε και την έξέσχισε με τη μύτη της. Κι' η πρώτη έρριξε το αυγό, που έπεσε όλο-όλο στη θάλασσα.

Ο Τσάρεβιτς Ιβάν άρχισε να κλαίει, απελπισμένος. Έξωφρα όμως είδε να κολυμβά προς την ακτή το ίδιο εκείνο ψάρι που το είχε βρή να ψυχομαγά στην άμμουδιά και το είχε ξαναρρίξει στη θάλασσα. Και το ψάρι του έφερε το αυγό, κρατώντάς το 'ς το στόμα του.

Ο Ιβάν πήρε τότε το αυγό, το έσπασε, βρήκε τη βελόνα, της έσπασε τη μύτη και πήγε στο παλάτι του Άθανατου. Εκεί πάλεψαν οι δύο τους, αλλά ο Ιβάν έμεινε νικητής, γιατί ο έγχρος του ήταν γραμμένο να χαθή. Και σε μια κάμαρα του παλατιού, ο Ιβάν βρήκε την όμορφη Βασιλική και γύρισε μαζί της στον τόπο του, όπου είχαν εκείνοι καλά και μες καλλίτερα.

KIMΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ Τ' ΑΔΕΛΦΟΥ ΜΟΥ

Η ΠΑΡΑΜΑΝΑ ΤΟΥ

(Συνέχεια και τέλος, ίδε σελ. 391)

Το σιδεράτικο του μακαρίτη το έχει τώρα αποθήκη η παραμάνη μου. Εκεί βόλεψε τον τάλαρο με τες πιπεριές της, ένα ξυδοβάρελο, το σκαφίδι για ζύμωμα και για πλύση, το πλαστίρι με τον πιτσιουράρη του, σακκούλες όσπρια και αρμάθες από ξηρά μανιτάρια και κρομμύδια, κι' πάνω στα πατερά είδα κουρνιασμένες τες στάτες της και μπροστά μπροστά ένα μεγάλο μαύρον κόκορα.

Στο άλλο χωρίσμα ήταν τα δύο στρώματα της παραμάνης μου και του γιου της, στη μέση η γωνιά για τη φωτιά με

κρεμασμένο μ' αλυσίδα απ' επάνω το κακκάκι, δυο παράθυρα με παραθυρόφυλλα μοναχά σανιδένια, πολλά κερφιά στο χώρισμα, που καθ' ένα κρατούσε κι' ένα είδισμα του σπιτιού: ένα τηράνι, μια όμπρέλα, μια φλογέρα—και πού να τα θυμηθώ όλα!

Εκεί μου έστρωσαν να καθίσω και να κοιμηθώ στρώμα και πάπλωμα, που βρίσκονταν άπομα από το σπίτι μας, χαρισμένα από τη μητέρα. Νά που έχει κανένας μερτικό καμμία φορά κι' από την καλωσύνη που κάνει 'ς αυτόν τον κόσμο.

Από φαγιό δεν έχω παράπονο. Μια κόττα βρασμένη στο κρεμασμένο κακκάκι και μια κουλούρα ριχτή στη στάχτη της γωνιάς, έφτασε και περισεψε από το δείπνό μας.

Από τον καπνό όμως τραβήξα των παθών μου τον τάραχο. Τι αναποδιά τον έπιασε εκείνη τη βραδεία και δεν ήθελε να πάρη το δρόμο ψηλά στο φεγγίτι κι' όλο από τα παράθυρα του άρσενε να φύγει; Άλλα που δε μπορούσαν να αποπειθούν ανοιχτά από το κρύο! Έτσι λοιπόν μ'ς έκανε κι' ο καπνός σύντροφια και χώνουνταν ο αδιάκριτος στα μάτια μου και στη μύτη μου σά σκίπα κι' έκανε να τρέχουν τα δάκρυά μου βρούση. Πολλήν ώρα έφερνα γύρα το μυαλό μου να βρω κανέναν τρόπο, σαν σπουδασμένο παιδί που είμαι, να τον κάνω υποτακτικό από ανάγκη, κι' όσο συλλογίζομουν εγώ, τόσο αυτός με κορόιδευε. Κάποτε κάποτε, για να μου δείξη φαίνεται πως δεν έλησμόνησε την πορεία του, έβγαίνει κι' απ' τον φεγγίτη, αλλά τες περισσότερες φορές κλωθογύριζε σαν ανεμοστρόβιλος μέσα. Ήταν και τα ξύλα βρεμένα και βλαστήματα. Πίσταψα μια φορά πως έλυσα το πρόβλημα και σηκώθηκα ν' ανοίξω τη θύρα. Άλλα έρχονταν κι' από τη θύρα το κρύο και δεν χωράτεσε. Άν ήταν καλό καιρι, μάλιστα, το πρόβλημα θα ήταν λυμένο. Ύστερα μόνο θυμήθηκα πως αν ήταν καλοκαιριό δε θα χρειαζόνταν κι' η φωτιά. Πώς να μη με λήη λογιώτατο κι' ο πατέρας μ' εκείνο το χαμόγελο που μου καλοξηγάει τη λέξη;..

Η παραμάνη μου έστειλε το παιδί της να κοιμηθί πίσω στο Έργουστάσιο κι' άρχισε να μου μολογάει ατέλειωτες ιστορίες.

Μ' αράδιασε όλες τες παραξενιές και συνήθειες που είχα τον καιρό που ήμουν το θρεφτάρι της: πως την ξυπνούσα τρεις φορές την νύχτα, πως δεν ήθελα να ζυγώσω στην αγαλιά της μητέρας, πως δεν την άφισα να κάνει καμμία δουλειά στο σπίτι και κάθονταν σαν κυρά, τόσο που πάχυνε και δεν τη χωρούσε η θύρα, και πως την πήρε μια μέρα μάλη της ή μητέρα να βοτάνιση τ' αμπέλι κι' εγώ την εκράτησα όλημερίς στον ίσιο

κάτω στο ρέμα, για να ριχνώμε μάλη πέτρες στο νερό. Μπλούμ! Μπλούμ! έλεγα εγώ κι' η μητέρα έσκαιε απ' το κακό της. Μούλεγε και ξανάλεγε πως μ' αγαπάει καλλίτερα απ' το παιδί της και σαν να γύρευε κι' από μένα να την αγαπώ καλλίτερα απ' τη μητέρα. «Τι ήσουν, μου είπε, όντας σ' επήρα από τα χέρια της μάγας σου; ένα παιδί πεθαμένο κι' άθαφτο που κούβαλούσε του χάρου νερό. Και τι της άφισα όντας έφυγα; ένα τρανάφυλλο που κακά μάτια να μη σ' έβλεπαν!»

Αυτά να τα πήτε της μητέρας κι' αν της άρσεν, ως μου ξαναφορτώθη να περνώ από την παραμάνη μου.

Ο κόκορας απ' επάνω μ'ς λάλησε μεσάνυχτα και μες άκομα να κοιμηθούμε κι' αν δε σώνουνταν το δαδί που μ'ς φωτίζε, θα μ' άφινεν άσπρον ή παράμυθα μου ως το πρωί. Άλήθεια πως 'ς τα ύστερινα την άκουα μισοκραιμισμένος και ήθελε μοναχί της να με καλοσκεπάσει τη χούση της «φύλαξη», με το πάπλωμα της μητέρας.

Δεν πρόφτασα να τον πάρω καμμία ώρα και με ξυπνάει ανατρομαγμένο μ' ένα φοβερό του λάλημα, πάνω στο κεφάλι μου, ο κόκορας, και πάλι άλλο, και ματαπάλι άλλο.

Χωρίς άλλο θα τον έχουν τον κόκορα της παραμάνης μου άρχηγό όλα τα κοκκόρια του γυφτομαχλά, γιατί αυτός έκανε την άρχη και δός του, άλλα είκοσι κοκκόρια της γειτονιάς τιμούσαν το λάλημά του, άλλα με φίλη φωνή, άλλα με βραχνή, άλλα με κοντή και άλλα με μακρού και με ίσο, άπαράλλαχτα όπως τιμούν οι καλεσμένοι τες «έντολες» του νουνού στο τραπέζι του γάμου. Ξύπνησα που ξύπνησα και για να μη χάσω τον καιρό μου, μελετούσα τα συστήματα των κοκοριών. Μα τι διάβολο είχαν εκείνη τη βραδεία για την κακή μου τύχη; Θέλειε προφήτευαν πως θ' αλλάξει ο καιρός, θέλειε για να δείξουν 'ς έμένα τον ξένο τι θα πη γύφτικος κόκορας, αυτοί δε μετρούσαν όπως λέν τες ώρες μοναχά, αυτοί μετρούσαν και τα λεπτά κι' όλο αυτό το κακό το έκανε πρώτος-πρώτος ο κόκορας της παραμάνης μου. Δεν την έβανα εγώ να σφάξη τον κόκορα και ν' άφιση την κόττα; «Ύστερή μου γνέσει να σ' είχα πρώτα», που λέει ο λόγος.

Η παραμάνη μου θα νανουρίζονταν, φαίνεται, από το λάλημα του κόκορα της και ροχάλιζε από πέρα' όσο για μένα. Τον λίγο ύπνο που άρπαξα ως το πρωί τον πήρα σά γιατρικό, σταλαματιά, σταλαματιά, κι' όλο με παράξενα όνειρατα. Θυμούμαι κι' όλας ένα, το ύστερό. Έβλεπα πως ήμουν άρχιμουσικός στα κοκόρια που έκαναν όλο-όλο μου ένα μεγάλο κύκλο, κι' εγώ

στη μέση μ' ένα ραβδί στο χέρι, τα μάθαινα να κρατούν το χρόνο στο λάλημά τους: τον σπιτικό μας τον κόκορα τον είχα στο πλάγι μου, κι' όταν του έδωνα σειρά να λάληση, εκείνος ο άθεόςφροθος πέταζε μια φωνή γαϊδουρινή. Βρέθηκα όρθος απ' την τρομάρα μου.

Είχε βγή ο ήλιος κι' οι άκτιδες του έμπαιναν μέσα στο σπιτι από το φεγγίτη και τες ραφοματιές των παραθυριών, έπαίζαν χαριτωμένα με τον καπνό κι' έμοιαζαν σαν ήλιοβασιλευμα ανάμεσα στα σύγνεφα.

Ξυπνώ την παραμάνη μου ν' ανοίξη τη θύρα να βγή ο κόκορας έξω. Τον καπνό τον είχα λησμονήσει. Έτσι ξεχνιέται το ένα κακό μπροστά 'ς ένα άλλο χειρότερο.

Ήθελε κι' ο άγωγιάτης και ξεκίνησαμε. Ο καιρός είχε καλοσυνέσει.

Ο Σαντακλέρ έφερνε με τα καλλήματα του την ανατολή, τον ήλιο στον κόσμο: τα γύφτικα κοκκόρια, να το έβόρετε, φέρουν το καλοσύνεμμα του καιρού.

Είχαν κοκκινήσει τα μάτια μου από την άσπνια και τον καπνό.

—Τι έπαθαν τα μάτια σου, με ρωτάει ο άγωγιάτης, μην έκαψες που χωρίστηκες από την παραμάνη σου;

—Άλήθεια πως έχυσα πολλά δάκρυα όλη τη νύχτα, του λέγω, κι' ούτε ύπνος μ' εκόλλησε, μα μη το λες στη μητέρα μου, σά γυρίσει, θα ζηλέψη.

Ο αδελφός σας
Και για την άνηραφή
ΦΑΙΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

ΠΕΡΣΕΥΣ
Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΝΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Όλην την νύκτα οι Νηρηίδες έψαλλαν γλυκύτατα και οι Τρίτωνες έσάλπιζαν με τας κόγχας των, παίζοντας και χορεύοντας περίε της βασιλείας των Ίαλατείας, ή όποια εκάθητο εις άρμα σπολισμένον με μαργαρίτας και κογγύλια.

Ήμερα τη ήμερα ο ήλιος ύψουτο όλον περισσότερον εις τον ουρανόν, και ο Περσεύς ώλισθηεν επί της θαλάσσης χωρίς να βρέχεται ποτε κ' έπηδούσαν από κύματος εις κύμα, χωρίς ποτε να κούράζεται.

Τέλος είδε μακράν ύψηλόν όρος, ροδόχρον υπό τας άκτινας του δύοντος ήλιου. Δάση εξετεινόντο εις τους πρόποδας και σύννεφα έστεφάνωναν την κορυφήν. Ο Περσεύς έσυλλογίσθη ότι θα ήτο ο Άτλας, ο όποιος χωρίζει την γην από τους ουρανούς.

Έπλησίονεν, έβδηθεν εις την ξηραν και ήρχισε ναναβαίνη το όρος. Εκεί ήκουσε φωνάς μελωδικάς κ' έμάντισεν

ήρωας, παρά να ζή ως κτήνος, ἀπεκρίθη ὁ Περσεύς. Οἱ ἀθάνατοι Θεοὶ μοῦ ἐδάνεισαν ὄπλα καὶ αὐτοὶ θά με διδάξουν πῶς νὰ τὰ μεταχειρισθῶ.

— Φίλε, εἶπαν τότε αἱ Νύμφαι, ἀν' ὤρπισθης τὴν καταστροφὴν σου. κάμε ἔ, τι θέλεις. Δὲν εἰςέυρομεν ποῦ εὐρίσκεται ἡ Γοργών' ἀλλ' ὁ γίγας Ἀτλας, ὁ ὁποῖος ζῆ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ, θά μᾶς εἰπῆ. Εἶνε ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς μας Ἐσπεροῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ δεσπόζει τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ βυθίζει

τὸ βλέμμα του εἰς τὸ ἀνώγειον Χάος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ὁ Γίγας Ἀτλας καὶ τὸ σκοτεινὸν κράνος.

Ἐξέκριναν διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ εὕρουν τὸν Ἀτλαντα καὶ ὁ Περσεύς τὰς ἠκολούθησε. Μετ' ὀλίγον ἐφάνη ὁ Γίγας γονατιστός, βραστάζων τὸν οὐρανὸν εἰς τοὺς ὤμους του.

Εἰς τὰς ἐρωτήσεις των ἀπήντησε προθύμως, δείχνων μὲ τὴν χεῖρά του τὸν Ὠκεανόν.

— Αἱ Γοργόνες εἶνε ἐκεῖ πέρα, εἰς μίαν νήσον, εἶπεν' ἀλλ' ὁ νέος αὐτὸς δὲν θά ἠμπορέσῃ ποτὲ νὰ τὰς πλησιάσῃ, ἀν' δὲν ἔχῃ τὸ σκοτεινὸν κράνος, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ ἀράτον ἐκείνον ποῦ τὸ φορεῖ.

— Ποῦ εἶνε διὰ νὰ ὑπάγω νὰ τὸ πάρω; ἀνέκραξεν ἀμέσως ὁ Περσεύς.

— Αἱ Νύμφαι εἶπαν τότε αἱ Νύμφαι, ἀν' ὤρπισθης τὴν καταστροφὴν σου. κάμε ἔ, τι θέλεις. Δὲν εἰςέυρομεν ποῦ εὐρίσκεται ἡ Γοργών' ἀλλ' ὁ γίγας Ἀτλας, ὁ ὁποῖος ζῆ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ, θά μᾶς εἰπῆ. Εἶνε ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς μας Ἐσπεροῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ δεσπόζει τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ βυθίζει

τὸ βλέμμα του εἰς τὸ ἀνώγειον Χάος.

— Λοιπόν, εἶπεν ὁ Γίγας, ὅταν ἀπιστρέψῃς μὲ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, σοῦ ζητῶ ὡς χάριν νὰ μὲ τὴν δείξῃς, διὰ νὰ μὲ ἀπολιθώσῃς εἰς φοβερὰ τῆς ὄψης καὶ νὰ μὲ ἀφαιρέσῃ τὴν πνοὴν καὶ τὴν αἰσθησίνην. Διότι ἔχω κουρασθῆ πλέον νὰ βαστάζω εἰς τοὺς ὤμους μου τὸν οὐρανόν.

Ὁ Περσεύς τὸ ὑπεσχέθη, τότε δὲ ἡ μεγαλύτερα τῶν Νυμφῶν κατήλθε τὸ ὄρος καὶ ἐξηφανίσθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν βράχων κῆς ἀκρογιαλίας εἰς σκοτεινὸν σπήλαιον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξήρχοντο καπνὶ μετὰ βροντῶν. Διότι ἐκεῖ ἦτο ἐν τῶν στομιῶν τοῦ ὑποχθονίου Ἄδου.

Ὁ Περσεύς καὶ αἱ Νύμφαι τὴν ἐπερίμεναν ἑπτὰ ἡμέρας ἐναγωνίως καὶ ὅταν τέλος ἐπανήλθε, τὸ πρόσωπόν τῆς ἦτο ὠχρὸν καὶ τὰ μάτια τῆς ἐθαμβώνοντο εἰς τὸ φῶς. Διότι εἶχε μείνῃ πολλὸν καιρὸν εἰς τὰ σκοτεινὰ βράκεια τοῦ Πλούτωνος καὶ τῆς Περσεφόνης. Ἐκρατοῦσεν ἔμως θριαμβευτικῶς τὸ μακρινὸν κράνος.

Αἱ νύμφαι ἀπεχαιρέτησαν μετὰ δακρύων τὸν Περσεῦ καὶ τὸν παρακάλεον νὰ μείνῃ ἀκίημ ὀλίγον μαζί των. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐβιάζετο νὰ φύγῃ. Τέλος τοῦ ἐφόρεσαν τὸ κράνος καὶ ὁ νέος ἐξηφανίσθη ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Ὁ Περσεύς φονεύει τὴν Γοργόνα.

Ὁ Περσεύς ἐπροχώρησε μὲ θάρρος καὶ ἀφίνων ὀπίσω του κάποια φρικτὰ θεάματα, ἐδυθίσθη εἰς τὸ χάος, πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ, μέχρι τῆς νήσου, τὴν ὁποίαν εὐδέποτε προσήγγισεν ἄλλοτε, ὅπου δὲν ὑπάρχει οὔτε νῦν οὔτε ἡμέρα, ὅπου τίποτε δὲν εἶνε εἰς τὴν θέσιν του καὶ ὅπου τίποτε δὲν ἔχει ὄνομα. Καὶ δὲν ἐσταμάτησε παρά ὅταν ἤκουσε τὸν θροῦν τῶν πετρύγων τῶν Γοργόνων καὶ εἶδε τὴν λαμπρὴν τῶν χαλκίνων πελμάτων των, φεθθεῖς μὴπως τὸν ἀπελιθωγὸν ἢ Μέδουσα.

Ἐσκέπη μίαν στιγμὴν κ' ἐνθυμήθη τὰ λόγια τῆς Ἀθηνᾶς. Ὑψωθείς τότε εἰς τὸν ἀέρα, ὕψωσεν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του τὴν ἀσπίδα, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν, ὅπως μέσα εἰς καθρέπτην, ἠμπο

ροῦσε νὰ βλέπῃ τὴν εἰκόνα τῶν κάτωθεν αὐτοῦ εὐρισκομένων. Ὅπως εἶδε τὰς τρεῖς Γοργόνας κοιμωμένας, πελωρίας ὡς ἐλέφαντας. Ἠξέυρεν, ὅτι δὲν θά ἠμπορούσαν νὰ τὸν ἰδοῦν, χάρις εἰς τὸ κράνος του, κ' ἐν τούτοις τὰς ἐπλησίασε τρέμων, τὸσον αἱ γαμφώνυχες χεῖρες των ἦσαν φοβεραί.

Νύμφαι, ποῦ εἰμπορῶ νὰ εὕρω τὴν Γοργόνα διὰ νὰ τὴν σκοτώσω. Μὲ στεναγμούς καὶ μὲ θρήνους αἱ Νύμφαι ἀνέκραξαν: — Τὴν Γοργόνα! ἀλλὰ θά σὲ ἀπολιθώσῃ! — Προτιμώτερον νὰ πεθάνῃ, κανεὶς ὡς

ροῦσε νὰ βλέπῃ τὴν εἰκόνα τῶν κάτωθεν αὐτοῦ εὐρισκομένων. Ὅπως εἶδε τὰς τρεῖς Γοργόνας κοιμωμένας, πελωρίας ὡς ἐλέφαντας. Ἠξέυρεν, ὅτι δὲν θά ἠμπορούσαν νὰ τὸν ἰδοῦν, χάρις εἰς τὸ κράνος του, κ' ἐν τούτοις τὰς ἐπλησίασε τρέμων, τὸσον αἱ γαμφώνυχες χεῖρες των ἦσαν φοβεραί.

Αἱ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν φρικώδεις τὴν

ὄψιν κ' ἐνομιμῶντο βαρῆς ὡς κτήνη, μὲ τὰς μεγάλας των πτέρυγας ἀνοικτὰς. Ἡ Μέδουσα ὁμῶς δὲν ἔσχεν ἡσυχίαν, ἐκινεῖτο διαρκῶς ὁ δὲ Περσεύς, βλέπων αὐτὴν τὸσον ὠραίαν καὶ τὸσον ἀπηλιτισμένην, τὴν ἐλυπήθη. Εἶχε πτέρυγας λαμπροχρῶμους καὶ πρόσωπον νύμφης. Τὰ φρυδιὰ τῆς ὁμῶς ἦσαν συνεσπασμένα καὶ τὰ χεῖλη τῆς συνεσφιγμένα, εἰς ἔκφρασιν ἐδύνης καὶ θλίψεως ἀκατανίκητου. Βλέπων εἰς τὸν καθρέπτην τὸν λαμπρὸν τῆς τῶσον ὠραῖον καὶ τὸσον καλλίγραμμον, ὁ Περσεύς ἐδίστασε νὰ τὴν κτυπήσῃ. «Ἄχ, ἐσκέφηθ, διατὶ νὰ μὴν ἦτο νὰ σκοτώσω καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀδελφάς τῆς!»

Ἀλλ' ἐνῶ τὴν ἐβλέπεν, αἱ ἐχιδναὶ ἐξήλθον ἀπὸ τὴν κόμην τῆς. Αἱ κεφαλαὶ των ἐπρόβαλαν φοικώδεις, συρίζουσαι ἀγρίως ἢ δὲ Μέδουσα, εἰς τὴν ἀγωνίαν τῆς, ἐρριψε τὰς πτέρυγας τῆς πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἀπεκάλυψε τοὺς γαμφούς, χαλκίνους τῆς δύνης. Ὁ Περσεύς εἶδε τότε ὅτι μὲ ὄλην τῆς τὴν ὠραιότητα, ἦτο τὸσον τερατώδης καὶ κακκοποιὸς ὅσον κ' αἱ ἀδελφαὶ τῆς.

Ἐπροχώρησε κατ' αὐτῆς ἀδιστακτικῶς καὶ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς πάντοτε προσηλωμένους ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, τῆς κατέφραεν ἕνα δυνατὸν κτύπημα μὲ τὴν ρομφαίαν του, τὸ ὁποῖον ἤρκεσε διὰ νὰ τὴν ἀποκεφαλίσῃ.

Κατόπιν ἐτύλιξε τὴν κεφαλὴν μὲ τὸ τράχηλον δέρμα κατὰ τὴν συμβουλὴν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἀποστρέφων τοὺς ὀφθαλμούς, ἀνῆλθε πάλιν εἰς τὸν ἀέρα κ' ἐξέκρινε γὰ ἐπιστρέψαι,

εἰπερ ποτε θαρραλέος καὶ ζωηρός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Ὁ Περσεύς καταδιώκεται

Μὲ τὸν κρότον, τὸν ὁποῖον ἔκαμαν ἡ Μέδουσα πίπτουσα ἐπὶ τῶν βράχων, αἱ δύο ἀδελφαὶ τῆς ἐξύπνησαν. Καὶ βιβέπουσαι αὐτὴν ἀποκεφαλίστην, ἐσκόθθησαν οὐδολοῦσαι ἀγρίως καὶ ἐξώρμησαν πρὸς καταδίωξιν τοῦ φονέως. Διέγραψαν εἰς τὸν ἄερα τρεῖς κύκλους, στρεφόμεναι περὶ ἐκυστὰς καὶ γαυγίζουσαι ὡς σκύλοι ἐτοιμοὶ νὰ κυνηγήσουν δερκάδο. Ἐπὶ τέλους εὗρον τὰ ἔλην ποῦ ἐζήρευσαν καὶ ὄφου

ἐστάθησαν ἀκόμη μίαν στιγμὴν, διὰ νὰ βεβαιωθῶν ὅτι δὲν ἔκαμαν λάθος, ἐξέκρινε μὲ φοβερὸς μυκηθμούς, ἐνῶ ὁ ἀνεμὸς ἐφούσλωνεν ὡς ἰστία τὰς πτέρυγας των. Ἐπειούσαν μὲ ὄλην των τὴν ταχύτητα, ἐσάκωναν ἐμπρός των τὰ πάντα καὶ ἔκαμαν κρότον πολὺν. Ὅταν ὁ Περσεύς τὰς εἶδεν ἐπερχομένας, μὲ ὄλην τὴν ἀνδρείαν, ἠσθάνθη τὸ αἶμα νὰ παγῶνῃ εἰς τὰς φλέβας του. «Τρέχετε μὲ γρήγορα, πολυτίμᾳ μου σανδάλια, ἐφώναζε, διότι μὲ κυνηγοῦν αἱ Γοργόνες!»

Καὶ τὰ πιστὰ σανδάλια τὸν ἔφεραν μετέωρον ἀνωθεν τῆς ἀπεράντου θαλάσσης, ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ὑπὸ τὴν νύφην. Αἱ Γοργόνες τὸν ἠκολούθηον κατὰ πόδας καὶ ἀπὸ τὸν κρότον τῶν πετρύγων των ἐνοούσαν ὅτι δὲν ἀπέχον πολὺ. Ὁλίγον ὁμῶς κατ' ὀλίγον ὁ κρότος ἤλατ-

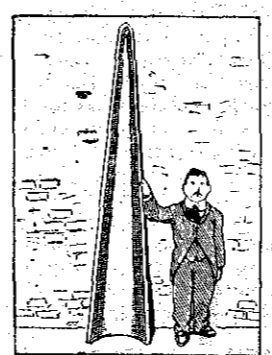

τώθη κ' αἱ κραυγαὶ τῶν τεράτων ἐστύσαν, διότι τὰ σανδάλια ἀπετοῦσαν γοργότερα καὶ ἀπὸ τὰς Γοργόνας. (Ἔπεται συνέχεια)

KIMΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Τὸ μεγαλύτερον ἠλεκτρικὸν ὠρολόγιον τοῦ κόσμου.

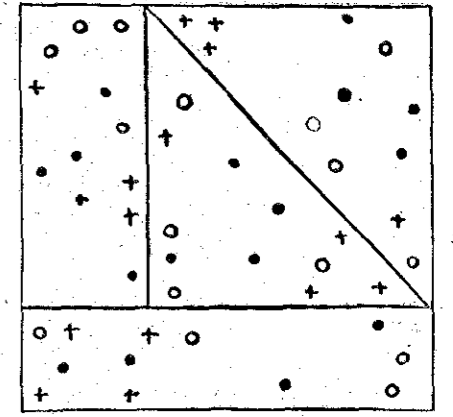

Ἡ εἰκὼν αὐτὴ παριστᾷ τὸν μετᾶλλινον λεπτοδείκτην τοῦ μεγαλύτερου ἠλεκτρικοῦ ὠρολογοῦ τοῦ κόσμου. Τὸ ὠρολόγιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θα στηθῇ, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πύργου ἐνὸς μεγάρου τοῦ Λίβερπουλ, θά ἔχῃ τέσσαρας πλάνας ἢ δίσκους, διαμέτρου 8 μέτρων καὶ 20 ἑκατοστῶν. Ἀλλὰ εἰμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε καλλιτερα τὸ μέγεθός του, συγκρίνοντες τὸ ὕψος τοῦ λεπτοδείκτη πρὸς τὸ ἀνάστημα τοῦ παραπλεύρως ἰσταμένου ὠρολογοποιοῦ.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

- α') Αἴνιγμα (Ἐοιλή ἐπὶ τοῦ Ἀθανασίου Λιάκου)
Τὸ μὲν θηλικὸν μου Οἰθάμιον σὺ α'.
Τὸ δὲ σφδότερον μου Φυτρώνην εἰς τὸ χῶμα.
β') Τρίγωνον (Ἐοιλή ἐπὶ τῆς Φιλοπάτριδος Σαμίας)
***** = Νῆσος
***** = Ἀρχαῖος Θεός.
*** = Ὑψὸς τοῦ Νῆσ.
** = Ἀντωνομία.
* = Σύμφωνον.

6) Μελέτη τὸ πᾶν.

Ἀηλωσις: Αἱ λύσεις—τοῦ ἐνός ἢ καὶ τῶν δύο, ἀδιάφορον—συνυποδεικνύονται ὑπὸ δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 48ου φυλλαδίου

α') Τὸ ἀπάναντι σχῆμα δείχνει πῶς θά διαιρεθῇ ὁ κῆπος κατὰ τοὺς ἔρους τοῦ Προβλήματος.

Οἱ ἀλλασσοντες κατοικίαν Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώσων ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστελλόντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταυνίας. Ἄλλως δὲν εὐθύνμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

Ε.Α.Ν.

Ο ήλιος κατεβαίνει προς την δύσιν... Ο ήλιος κατεβαίνει προς την δύσιν...

Τα κρυφά φιλον την χρυσήν άμμου... Τα κρυφά φιλον την χρυσήν άμμου...

Εξόριστος Ατθίς

ΧΙΩΝ

Χθές άργά ό χειμών έπιγε και πα... Χθές άργά ό χειμών έπιγε και πα...

ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Πολύ πλησίον ή μία της άλλης, καθή... Πολύ πλησίον ή μία της άλλης, καθή...

φιλή μου κ' έγώ... άνεγνωσχομεν... φιλή μου κ' έγώ... άνεγνωσχομεν...

Και τώρα όλος τότε, άλλα μόνη δυ... Και τώρα όλος τότε, άλλα μόνη δυ...

Γλυκεία Έλπις

ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Όσω στά δεινράκια μας... Όσω στά δεινράκια μας...

Τέλλος Άγρας

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ

Σήμερα έξυπνησα πολύ πρωί. Ό νοϋς μου... Σήμερα έξυπνησα πολύ πρωί. Ό νοϋς μου...

νατείλει, άλλα έγα γλυκό φως έχόνετο... νατείλει, άλλα έγα γλυκό φως έχόνετο...

Εκάθησα άρεκτέην ώρα μαγευμένη στο... Εκάθησα άρεκτέην ώρα μαγευμένη στο...

Εάν ζωγραφία μου φάνηκε άπέγαντι... Εάν ζωγραφία μου φάνηκε άπέγαντι...

Θαλασσία Νύμφη

ΚΑΡΑΒΑΚΙ

Μέσ' ε την άπέραντη θάλασσα την ά... Μέσ' ε την άπέραντη θάλασσα την ά...

Έλληνικόν Ίδεώδες

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ό μικρός άνεμιάς: — Νά ιδήτε, θετε, ένα... Ό μικρός άνεμιάς: — Νά ιδήτε, θετε, ένα...

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΦΑΝΗΣ

Βραβευθείς υπό τό ψευδώνυμον Γόργιος Δεσμός... Βραβευθείς υπό τό ψευδώνυμον Γόργιος Δεσμός...

ΕΠΟΧΑΙ

Φύλλα Φθινοπόρου

7

Πέρα ό πετεινός φωνάζει... Πέρα ό πετεινός φωνάζει...

Που πηγαίνει να δροσιση... Που πηγαίνει να δροσιση...

8

Ήσυχια τ' άρνάκια πάνε... Ήσυχια τ' άρνάκια πάνε...

Μιά τραγοϋδι, μιά παιχνιδι... Μιά τραγοϋδι, μιά παιχνιδι...

Και πριν έρθη μεσημέρι... Και πριν έρθη μεσημέρι...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Άθήναι, 38, όδός Εδουρίδου... Άθήναι, 38, όδός Εδουρίδου...

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΩΣΙΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Άπό τούς τόμους, τούς όποιους δίδω μ... Άπό τούς τόμους, τούς όποιους δίδω μ...

Οι έχοντες όμως να λαμβάνουν βραβεύ... Οι έχοντες όμως να λαμβάνουν βραβεύ...

Πραγματικώς, Όλην, οι άργαίοι μϋθοι έ... Πραγματικώς, Όλην, οι άργαίοι μϋθοι έ...

Σα να μη μου έφθανε τό βραβεΐον, — μου γρά... Σα να μη μου έφθανε τό βραβεΐον, — μου γρά...

Επικούριε Άπολλον, τό γένν σου ψευδών... Επικούριε Άπολλον, τό γένν σου ψευδών...

Άσχημα Τηλέγραφς, λέγουν ότι και φέ... Άσχημα Τηλέγραφς, λέγουν ότι και φέ...

Άς έγεννες καλά, Τσιγγαρέλα, και άς έχασ... Άς έγεννες καλά, Τσιγγαρέλα, και άς έχασ...

Διότι, Κρανηή της Πατρίδος, γίνεται κλη... Διότι, Κρανηή της Πατρίδος, γίνεται κλη...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Έγκρίνονται: «Τό πρώτο χιόνι» της... Έγκρίνονται: «Τό πρώτο χιόνι» της...

Δέν έμεινε τίποτε διά να πορριφθή!

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ουδέμια πρότασις δημοσιεύεται, εάν δέν συνο... [Ουδέμια πρότασις δημοσιεύεται, εάν δέν συνο...

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλ... Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλ...

Η Διάπλασις άσπάζεται τούς φίλους της... Η Διάπλασις άσπάζεται τούς φίλους της...

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 9... Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 9...

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΤΑΙ

δτι εις τούς έγγραφο... δτι εις τούς έγγραφο...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος Διαγωνισμός Λύσεων Αγγράφων—Νοεμβρίου

ΠΡΟΙ-ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οι έχοντες ψευδώνυμον εγκεκριμένον διά το 1911 συνδρομηταί η αδελφοί συνδρομητών, δύναται να συμμετάσχον του διαγωνισμού τούτων των Λύσεων ΔΩΡΕΑΝ.

Πάντες οι άλλοι πρέπει να εσώκλειον διά τας λύσεις των εκάστου φύλλου, —δουδήποτε και αν είνε,— γραμματίσμον ασφαλίστον 10 λεπτών οι συνδρομηταί και τάδεξια των, και 20 λεπτών οι κατά φύλλον αγορασταί, άλλως δεν λαμβάνονται οι λύσεις των.

Ο γράψας των λύσεων επί του οποίου και μόνον δεόν να γραφίσι τας λύσεις των πάντες ανεκρίτως οι διαγωνισμένοι, πολείται εν τω Γραφείω μας εις φακέλλου, εν εκάστου περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1. Λύσεις του παρόντος φύλλου είνε δεκταί πανταχόθεν μέχρι της 25ης Δεκεμβρίου, πέραν δε της προθεσμίας ταύτης, μόνον εάν ληφθούσιν από της δημοσιεύσεως των γίνονται δεκταί.

Τους λοιπούς όρους, βαρβεία κλπ. ιδε εις τον Όδηγον του Συνδρομητού, Κερ. Δ' και τ. φύλλον πρώτον ε. ε. Ο Όδηγός στέλλεται εις πάντα αϊτόντια.

482. Δεξιόγραφος

Εκπλησάται το πρώτον Τό δευτερόν μου φρικιά Καί μέγα της γής μέρος Τό σύνολον μου παριστά.

483. Στοιχειόγραφος

Εν μέρος του λόγου Από τά κλιτά Μοῦ βάξες κεφάλι Σου δίδοι λεκτά.

484. Τονόγραφος

Τών Βουλγάρων πόλις είμι Όπως έγω αν μαρίσης Καί την Αθηνάσ θυμίζω Αν με παροξυτονίσης.

485. Αναγραμματισμός

Είμι πρόσινο κι ώρατο, Κι αν αναγραμματισθώ, Πάλι πρόσινο θα μείνω, Μά θα γείνω και μικρό.

486. Ρόμβος

Σύμφωνον. Δριμυητικόν. Μυθικός Βασίλευς. Μέταλλον. Έβρατος αρχιερεύς. Άντωνυμία. Σύμφωνον.

Και καθέτως ταύτα. Εστάλη υπό του Έλληνικού Ίδεώδους

487. Έπιγραφή

Ο Ν Ρ Α Ν Ν Π Τ Δ Ι Ι Ρ Ν Α Ε Ε Ο Ε Κ Ζ Δ Σ Κ Τ Ι

Ζητείται η άνάγνωσις της έπιγραφής ταύτης. Εστάλη υπό του ΈθνικουΎψαρά

488. Δογοποιήριον

Με ποιόν μέρος του πλοίου διάτάσσει μιαν πόλιν της Γαλλίας να πηδήσῃ; Εστάλη από του Στυριού μάς Κανδηλι

489. Ποικίλη Συλλαβική Άκροστιχίς

Η πρώτη συλλαβή της πρώτης των κάτωθι ζητούμενων λέξεων, η δευτέρα της δευ-

τέρας και η τρίτη της τρίτης, σχηματίζουν αρχαίαν θεάν.

1. Μουσικόν όργανον. 2. Θηβατος βασιλεύς. 3. Ιστορική νίκης.

Εστάλη υπό της Αδτοκαταίρας του Βυζαντίου

490. Συμφωνόλιπον

ν—σπρν—γνν—θρζ—σμφρν

Εστάλη υπό Ηλέκτρας Π. Ιωαννίδου

491. Γρίφος

ΥΥ Λ Φ Έφρος αϊ αυ του Μ κρά τόν.

Εστάλη υπό Όλιγιάς Κετούσιου

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικων Άσκήσεων του φύλλου 89 και 40.

370. Αμφιάρως (αμφι, άρα, ος) — 371. Σαύρα—αύρα. — 372. Λευκή—λευκή.

373. Μ Α Σ 374. Ήρις—ρις—εις. Ε Μ Ο — 375. Ο τόνοσ(τόν-οφον), — 376. ΣΙΜΩ

Π Ι Σ Ι Δ Ι Α Ν Ι Δ Η Σ (Σίνωπη, Κεσσ—Κίμωλοσ, ΆναΝΙ-Ι Σ Σ ας, Άριστε(ΔΗΣ.)

Σ Α Α — 377. Παίς ών κόσμιος τσθι ηδών εγκρατής. — 378. Υγιαίνειν άριστον (Η—γη εν ην—αρ εις τόν.)

379. Λάτος (λά, ίος) — 380. Ρήνος—Τήνος. — 381. Όμβρος—ρόμβος. — 382. Το αύγό. — 383. Οηόσθε ήθεο παιρίδος. [Η άνάγνωσις επιτυγχάνεται λαμβανόμενον έναλλάξ ενός γράμματοσ από την πρώτην γραμμην, κατόπιν από την τρίτην και τέλος από την δευτέραν.]

384. Κ Χ Θ Ν Ο Σ 385—389. Τη άντάλλαγή διά του Α: κύκλος, καλός, λαύρα, λάλος (ή άλλος) λάρος. — Δ Ω Ρ Ο Σ 390. ΒΟΛΟΣ (Βλάξ, Όλβιας, Λέγω, Όρίζοντις, Στερέος) — 391. Πάν μέτρον άριστον. — 392. Ο Μέγας Ναυόλεων ένιμνήθη εν Βατερλώ (Ρώμέγα—ς—ν' από λε—ών εν οικου—θη εν βατ—ερ λω.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δέχομαι άπ' εύθείας Μικρά Μυστικά άνευ ανταποδόσεως. Τα καλλίτερα βραβεύσω: Τό Α' με 200 Δελτάρια, τό Β' με 150, τδ Γ' με 100. Διευθυντής: ΡΙΓΟΛΕΤΟΝ, Poste - Restante, Αθήνασ. (1Α', 177)

ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΝΕΣΤΟΡΟΣ

Υπομήριος Δημοψηφίσματος του 1911

Ανταλλάξω ταχυδρομικά δελτάρια με δεσποινίδασ προτιμώ προσωπογραφίασ. Διεύθυνσις ασφαλήσ: Άνοιξάτιου Δεράκι, Poste - Restante, Αθήνασ. (1Α', 179)

Εθνικέ Παιάν, επί τη έορτή σου εύχομαι έτη πολλά. — Ναυάκι της Χαλκίδος.

Από της Τρίτης, 8ης Νοεμβρίου

“Ο ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΨ”

εισέλθόν εις τό βόν ενθού έτος θα εκδίδεται εις μέγα σχήμα, χωματιστάσ, με τά νεώτατα φιγούρινα και τό παράστημα του πληθουσ πρωτοτύπων σχεδίων και ενοχησίων.

Θά πωλήται από τους έφημεροδωπάλασ, τά μύσσια και εις άπαντα τά διασκορπιστά των έφημεροδών “Επαρχιών και Έσωτερικου.” Ζητήσατε λοιπόν τό τον φύλλον του βου έτους, εκδοθέν την Τρίτην, 8ην Νοεμβρίου.

Γραφεία, Καταστήματα και Σχεδιαστήρια Όδουσ Άγίου Μάρκου 18. Αθήνα (1Α', 170)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 48 ΦΥΛΛΟΥ

(Ίδε την λύσιν εις την σελ. 401)

ΑΘΗΝΩΝ: Χρήστος Α. Εθαγγελίδης, Α. Ν. Λειβαθηνός, Ηλ. Στ. Καγέλλης, Σενητεμένους Γυμνασιόταισ, Νικιάσ Βέροης, Χαρ. Σούλης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΔΡΟΥ: Κωνσ. Γ. Παντελλιάσ. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Δημ. Γ. Μαρτίνοσ, Μαρία Β. Χρηνοπούλου, Δημ. Β. Τσάφοσ. ΔΑΡΙΣΣΕΚΣ: Γεώργ. Δήμοσ. ΔΕΧΑΙΝΩΝ: Ρίκα—Δουλοτία — Ζίζικα Ν. Άγγελουπόλου.

ΠΑΤΡΩΝ: Ελεντία Χ. Τεταίνη. ΠΥΡΡΟΥ: Ανδρ. Π. Φραγκούλης (47—48) Οδρανία Μ. Γκιβαλου, Εσάνθια Άντωνοπούλου, Εσάνθια Β. Κόκκαλη, Αλεξάνδρα Α. Κανελλοπούλου, Εσάνθια Κ. Λάκων, Άναστασία Μανία, Χρυσή Κοκκάνου, Φούλα Μαστροπα, Άγγελική Καραμανού, Κατίνα Β. Αλεξανδροπούλου.

ΧΑΛΚΙΔΟΥ: Γ. Απ. Αλεξανδρόσ, Δημ. Μ. Μιχαηλίδου. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΩΣ: Χρ. Δ. Ζωγράφου, Στεφ. Γ. Πεσθής. ΑΔΕΣΑΜΑΡΕΒΙΑΣ: Ένδοξοσ Ίωλκίσ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ναταλία Χρ. Χρηστίδου (47)

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εφρότων όρθην την λύσιν τά όνόματα έτέθησαν εις την Κληρονομία και εκλήρωθη ό εν Χαλκίδι ΔΗΜ. Μ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ, ό όποιοσ ένεγράφη διά τρεις μήνασ από της Δεκεμβρίου. Πλεονάζει δρ. 1,70 διά τον προσεχή Διαγωνισμ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τεχνικά, μορφωτικά και εθικά, εκδοθέντα υπό της “Διαπλάσεωσ των Παιδών.”

“Ο Άγγελουσ της Άράπησ (60 εικόνες) φρ. 6. Χρυσόδ. φρ. 8. Τό Βιβλίον της Συμπεριφοράσ, φρ. 0,60. Τό Θύμα του Φθόγου, (20 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5. Δεύκωμα μικρών μυστικων, Έκαστον τετραδίον φρ. 0,15 Δέσημ 7 τετραδίων φρ. 1,— Δέσημ 15 τετραδίων φρ. 2,— Δέσημ 25 τετραδίων φρ. 3,— “Η Μαρουσία, (21 εικόν.) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5. “Η Μούσα των Παιδών (ποίηματα) φρ. 1,50. Χρυσόδ. φρ. 2,50. “Η Νίνα (20 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5. Παιδιού Διάλογοι (Κουβίδου) Σειρά Α' φρ. 1,20. Σειρά Β' φρ. 1,20. Παιδιών Θεάτρον (Ξενοπούλου) φρ. 2. Παιδικών Πνεύμα (3 τομείδια) έκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τά 3 όμοϋ, φρ. 2,50. Πρόσας δ Νικίου (24 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5. “Ο Ηρωισπόλης (24 εικόνες) φρ. 3,50 Χρυσόδ. φρ. 5. Υπέδ Παρίδος (35 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5. “Ο Φώτης. Έμμετρον Διήγημα υπό Χρ. Σαμαρτίδου, φρ. 0,60.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθίης παρασχόν εις την χώραν ήμωδ ύπηρεσίασ και υπό του Οικουμηνικού Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεωσ ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούσ παίδασ.

Table with subscription rates for different regions and terms. Columns include 'Εσωτερικού', 'Εξωτερικού', 'Ετήσια', 'Εξαμήνιος', 'Τρίμηνιος', 'Ετήσιος', 'Εξαμήνιος', 'Τρίμηνιος', 'ΑΙ συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός.', 'ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ', 'ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879', 'ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ', 'Περίοδος Β'—Τόμος 18ος', 'Εν Αθήναισ, 19 Νοεμβρίου 1911', 'Τιμή εκάστου φύλλου λ. 20', 'Διά των Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10. Έσωτερ. λ. 15', 'Φύλλα προηγούμενων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λεπ. 25', 'ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ', 'Όδουσ Εδριπίδου άρ. 88, παρά τδ Βαρθάκιον', 'Έτος 33ον.—Άριθ. 51'

ΠΕΡΣΕΥΣ Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΩΝΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. (Συνέχεια)

Όταν ένυκτίωσεν, τά τέρατα ήσαν πλέον μακράν δεν διακρίνοντο παρα ώσ δύο μαύρα στίγματα εις τον ύραγον, και μόλις ό ήλιουσ ανέτειλεν, έξηρανίσθησαν και αυτά. Σώος και άθλαθής ό Περσεύσ επα- νήλθεν εις τον κήπιν των Έσπεριδίων και εις τον Άτλαντα. Όταν τον είδεν, ό κουρασμένος Γίγας στενάξων τδ ύπενθύμισε την ύπόθεσιν του. “Ο Περσεύσ τδ έδειξε τότε την κεφαλήν της Μεδούσης, ό δε Άτλασ ήμπορεσε τέλος να ναπαυθῃ. Μεταμορφωθείς εις βραχόν, έκοιμήθη διά παντός επί της κορυφής του όρουσ, την όποιαν καλύπτουν αιώνιως τά νέφη.

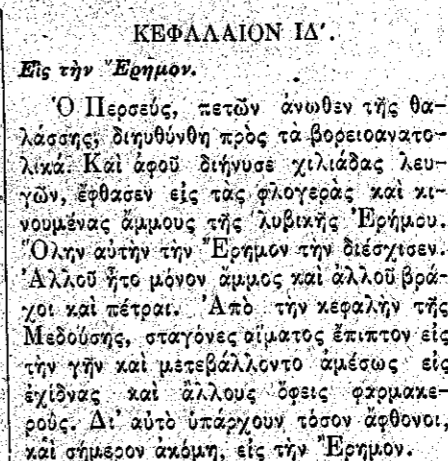
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Εις την Έρημον.

“Ο Περσεύσ, πετών άνωθεν της θαλάσσης, διηυθύνθη προς τά βορειοανατολικά. Καί αφού διήγυσε χιλιάδασ λευγών, εφθασεν εις τασ φλογεράσ και κινουμένασ άμμουσ της λυβικής Έρημου. “Ολην αυτην την Έρημον την διέσχισεν. Άλλου ήτο μόνον άμμοσ και άλλου βράχοι και πέτραι. Από την κεφαλήν της Μεδούσης, σταγονάσ αιμάτοσ έπιπτον εις την γην και μετεβάλλοντο άμέσως εις εχίδνασ και άλλουσ όφεισ φαρμακερούσ. Δι' αυτό ύπαρχουν τόσον άρθρον, και σήμερα ακόμη, εις την Έρημον. Προχωρών όλονέν και τρεφόμενοσ με τό ανεξάντηλον μήλον που τδ είχαν χάριση αι Νύμφαι, εφθασε μέχρι του λόφου, όπου διαμένουν οι περίφημοι Νάνοι, οι όποιοι έπολέμησαν μιαν φοράν με τούσ Πελαργούσ.

“Ο Περσεύσ ηνυχασίτησ κατόπιν τασ Νυμφασ, αι όποιοι τδ είχαν δείξη τον δρόμον.

“Λάβε αυτό τό μήλον, τδ είπον εκείναι μία μόνη δαγκαματία, θάρκη δια να κατευθάξη την πεινάν σου επί επτά ήμέρασ. Και πάλιν τον παρεκάλεσαν να μείνη μαζί των όλιγων καιρών, άλλ ό Περσεύσ έβιάζετο να επιστρέψῃ εις την Έλλάδα. Κατέθη λοιπόν από τό όρουσ και επέταξε προς την θάλασσαν, όμοιοσ με λάρον γοργόπετρον.

“Εκεί όμως ήγέρθη ισχυρόσ άνεμοσ και τον έσπρωξε πάλιν προς Νότον, προς την άσχημράν Έρημον. “Ολην την ήμέραν ήγωνίσθη άναντίον του άλλ' εις μάτην. Και με όλα τά πτερωτά του σαντάλια, ύπέκρυψεν εις τον άνεμον, ό όποιοσ τον έφερον όπου ήθελε.

Τότε ή άμμοσ ήρχισε να περιδινήται, να στροβιλίζεται, να ύψώνεται εις πυκνά νέφη σκοτιζόντα τον ήλιον. Αι διναι αυτά έμαστίγωναν σκληρώσ τον Περσεύσ, ό όποιοσ έφευγε τρέχων και φοβούμενοσ μήν πνιγῃ από την φλογεράν κόνην, ή όποια τον περιέβαλε πανταχόθεν.

“Επιτέλουσ έπανεύρε γαλήνην και αθριον ούρανόν. Τότε ήθέλησε να διευθυνθῃ προς βορράν. “Αλλ' εις κάθε του άπόπειραν νέοι κονιορτοστροβίλοι ήγείροντο και τον έσπρωχναν προς τον Νότον και προς την Έρημον.

“Επτά έλοκληρούσ ήμέρασ ήγώνισθη ούτω κατά της μάστιγοσ και ήτο σχεδόν ήμιθανήσ από την πείναν και την δίψαν. Συγχά ενόμιζεν ότι βλέπει μιαν ωραιαν λιμνην, σπινθηροβόλουσαν υπό τασ άκτίνασ του ήλιου' άλλ' όταν έπλησιαζεν, έβλεπεν ότι είχαν άπατηθῃ υπό άντικατοπτρισμού κ' εκεί όπου έλαμπεν ή λιμνη δεν ήτο παρά άμμοσ φλογερά.

“Αν δεν ήτο από την γενεάν των Ά-

